

Kijk eens.

Kijk eens, het sneeuwt!

***O, wat schitterend, de witte vlokjes dwarrelen
als kleine figuurtjes neer,
vanuit dikke zwangere wolken worden ze geboren en vleien zich
zachtjes neer op het groene tapijt of de grijze straten.***

***Het landschap verandert stilletjes aan in een witte deken,
alsof ze door de wind daaroverheen is geblazen,
een zacht, dons tapijt.***

***Dan komen de sleeën naar buiten, voortgetrokken door blijde
vaders en moeders,
want ook zij voelen zich weer kind, samen met hun plezierig
kuierende kinderen, die sneeuwballen maken.***

***Het gevecht wordt in alle hevigheid gevoerd, de ballen vliegen
door de lucht en ouders en kinderen rollebollen door de sneeuw.
Is dat niet plezierig?***

***En vanachter de ramen kijken mensen toe, diep in hun hart blij
voor die blijde mensen, daarbuiten in de sneeuw,
waarin zij ook nog eens zo graag zouden dartelen,
samen met hun eerste liefjes.***

***Maar zoals altijd, ook deze sneeuw zal weer wegsmelten, net zoals
die oude liefdes, in de zekerheid dat er ooit weer verse sneeuw zal
vallen en dat er nieuwe liefdes zullen ontstaan.***

© Jacques Smeets